DN. IOHANNIS KÖPPEN SENIORIS IURIS
U. Doctoris & Illuſtriſsimi Electoris
Brandenburgici quondam Sena-
toris primarij

DECISIONES.

In quibus Quæſtiones illu-
ſtres in Germania quotidie occurrentes, & ad
praxin Juris communis, Saxonici & conſuetudinarij Mar-
chiæ accommodatæ pertractantur &
deciduntur.

NUNC DENUO MULTO CORRECTIO-
*RES EDITÆ, ET ADJECTO SECUNDO TOMO
antehac nunquam promulgato, locupletatæ.*

Una cum Indice Materiarum & rerum
copioſiſsimo.

*RECEPTIORES SENTENTIÆ IN DECISIONI-
bus repertæ hoc Aſteriſco * notantur.*

ANNO 1612.

Cum gratia & Privilegio Imperiali.

MAGDEBURGI,
Sumptibus Ambroſij Kirchneri Bibliopolæ
Magdæburgenſis, Typis Andreæ Bezelij.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

DECISIONES QUÆSTIONUM ILLUSTRIUM IN GERMANIA QVOTIDIE OCCVRRENTIum, ad praxin Iuris Communis, Saxonici & Marchiaci accommodatæ.

Auctore

JOHANNE KOPPEN IC.

& Senatore Electorali Brandenburgenſi.

QUÆSTIO PRIMA.

Utrum Iuri pignoris luendi, itemq́, rei ſub pacto de retrovendendo venditæ redimendæ, præſcribatur?

SUMMARIA.

1 Actus meræ facultatis non præſcribuntur.

2 Conditioni poteſtativæ non præſcribitur.

3 Ius offerendi videtur conſiſtere in conditione poteſtativa.

4 Actio pro ſocio naſcitur primò ſocietate finita.

5 Actio pro ſocio ſtante ſocietate non præſcribitur.

6 Præſcriptio requirit ſuum præſcriptibile.

7 Creditor pignus poſſidens & fructus percipiens non præſcribit contra Ius computandi fructus in ſortem.

8 Ius negativum abſq́ quaſi poſſeſſione non præſcribitur.

9 Quaſi poſſeſſio in Iuribus negativis nō niſi à prohibitione & patientia adverſarij incipit.

10 Ad præſcriptionem Iurium incorporalium requiritur bona fides.

11 Non præſcribit is, qui actu agnoſcit rem alterius eſſe.

12 Præſcriptio tollit Ius.

13 Iuri offerendi non præſcribi conſtat pluribꝰ auctoritatibꝰ & uſu.

14 Opinio ea in dubio ſequenda quam uſus & conſuetudo obſervat.

15. 20. & 22. Pro parte affirmativa, quod ſcilicet Iuri offerendi præſcribatur, faciunt textus.

16 Ille qui poteſt facere, ut poſſit conditioni parere, jam poſſe videtur.

17. & 40. Facultas oriens ex Iure firmato vel actione nata præſcribitur.

18. & 43. Facultati adeundi hereditatem 30. annis præſcibitur.

19 Iuri immiſcendi ſpacio 30. annorum præſcribitur.

MAGDEBURGI,

Typis

Andreæ Bezelij,

Sumptibus

Ambrosii Kirchneri,

M. DC. XVII.

CL. JC^ti.

DN. JOANNIS KÖPPEN SENIORIS,
Conſiliarij Electoralis Bran-
deburgici,

QUÆSTIONUM AC DECISIONUM ILLUSTRIUM, AD PRAXIN JURIS COMMUNIS, SAXONICI ET CONSUETUDINARII MARCHIÆ ACCOMMODATARUM,

Pars Altera & Poſthuma.

NUNC RECENS FIDELITER COLLECTA ET IN PUBLICAM UTILITATEM LUCEMQUE EMISSA.

Operâ & ſtudio
Filiorum & Hæredum Auctoris.

ANNO 1617.

Cum Gratia & Privilegio Imperiali.

MAGDEBURGI,
Sumptibus Ambroſij Kirchneri Bibliopolæ
Magdeburgenſis, Typis Andreæ Betzelij.

IN NOMINE SANCTÆ TRINITATIS,

Incœpi 8. Septemb. Anno 1600.

Quæstio Prima.

Quæritur an Filiab. aliquid debeatur ex feudis à patre noviter emptis Allodialia & nova illa feuda poſt ſe relinquens.

SUMMARIA.

1 *Patres ſæpè pecunias ſuas in Emptione feudorum convertunt.*

2 *Pater Allodialium liberrimus eſt moderator & arbiter.*

3 *Pater bona ſuâ in mare projicere poteſt modo filiis relinquat legitimam.*

4 & 22 *Legitima quid.*

5 & 17 *Pater in vita non tenetur filiis aſſignare legitimam ſed illa poſt mortem detracto ære alieno computatur & detrahitur.*

6 *Filia ex feudo noviter empto non niſi legitimam petere poteſt.*

7 *Feuda empta ad inſtar bonorum patrimonalium ſe habent & in ijs etiam Fœminæ ſuccedunt.*

8 *Pater in feudi acquiſitione poteſt aliquibus filiis præjudicare.*

9 *Filiabus ex feudo novo ex gratia conceſſo debetur legitima & hoc ſive ſit ex pacto ſive hæreditarium.*

10 *Filiabus de feudo antiquo non debetur legitimâ.*

11 *Legitima non datur ex corpore feudi ſed ex precio.*

12 *Legitima detrahitur ab omnibus bonis ſed non de ſingulis pars.*

13 *Res individua non dividitur in partes ſed in æſtimatione.*

14 & 15 *Legitima etiam ex meliorамentis feudi deducitur.*

15 *Pater legitimam filiis aufferre nequit.*

16 & 18 *Renunciatio Filiæ ſuper bonis paternis non valet niſi accedat Juramentum, fallit Jure Saxonico.*

17 *Sub generali renunciatione hæreditatis non cenſetur renunciatum legitimæ.*

18 *A legitima quis non excluditur per pactum.*

19 & 20 *Renunciatio hæreditatis cum Iuramento valet & filiæ excluduntur.*

20 *In familiis Principum germaniæ ſervatur certa forma Iuramenti quomodo renunciant.*

21 *Ampliatur quod valeat etiamſi renunciatio ſit generalis.*

23 *Filia non læſa ultra dimidium in legitima non poteſt renunciationi contravenire.*